

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13Nt/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010779
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8818010779.2

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Monokovej a prísediacich A. X. W. O. D. o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného I. A., E.. X.X.XXXX, J. I. G., Z. XXXX/XX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného I. A., E.. X.X.XXXX na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/109/2014 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odsúdený sa podaným návrhom domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/109/2014 zo dňa 6.8.2014, v ktorom konaní bol uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že v čase zatknutia nemal pri sebe žiaden nôž ani inú zbraň a zároveň nemal u seba mobilný telefón poškodeného. Uviedol, že nedošlo k žiadnemu napadnutiu a nespôsobil poškodenému žiadnu ujmu na zdraví či majetku. Ďalej uviedol, že mu vyšetrovateľ oznámil, že keď podpíše predložený papier, tak ho pustia domov. Na základe týchto dôvodov preto žiada o obnovu konania.

Na tunajšom súde sa v konaní pod sp. zn. 13Nt/1/2017 taktiež viedlo konania o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného vo veci sp. zn. 12T/109/2014.

V tomto skoršom konaní svoj návrh odsúdený odôvodnil tým, že v čase spáchania trestného činu bol pod silným vplyvom alkoholu, medikamentov a drog a preto má za to, že išlo o trestný čin opilstva a nie lúpeže, pričom žiadal, aby do konania bol pribratý znalec z odboru toxikománie a taktiež odsúdený svoj návrh oprel najmä o skutočnosť, že nemal v čase spáchania skutku pri sebe nôž a že teda skutok nespáchal s nožom - so zbraňou.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 12T/109/2014-124 zo dňa 06.08.2014 bol odsúdený uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Skutku sa dopustil tak, že dňa 23.01.2014 v čase okolo 18.20 hod. vo Vranove nad Topľou na ul. G. pod vplyvom alkoholu pristúpil k A. M., na ktorého vytiahol nôž s čepeľou dlhou cca 10 cm, chytil ho za bundu pod krkom a pýtal od neho peniaze, lebo ho zareže, nakoľko sa ho poškodený bál, tak mu z vrečka nohavíc dal 2 eur, pričom mu obvinený I. A. ešte prehľadal

zadné vrecká nohavíc a z jedného z nich vytiahol mobilný telefón zn. Nokia 2330 a následne odišiel preč, čím takto svojím konaním A. M. spôsobil škodu v sume 52 eur.

Vo veci bol vyhotovený rozsudok postupom podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku, teda zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie, ktorý je možné vyhotoviť, ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdajú odvolania alebo takýto prejav urobia v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré bolo vykonané vo veci sp. zn. 12T/109/2014 dňa 06.08.2014 vyplýva, že po vyhlásení vyššie uvedeného rozsudku, jeho stručnom odôvodnení a po poučení sa odsúdený vtedy v procesnom postavení obžalovaného vzdal práva podať odvolanie aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech a takýto prejav urobil aj prítomný prokurátor. Taktiež z predmetnej zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že odsúdený po poučení podľa § 257 Trestného poriadku o práve urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v predmetnom ustanovení a po poučení o následkoch takéhoto vyhlásenia vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

V konaní o návrhu na obnovu konania pod sp. zn. 13Nt/1/2017 súd uznesením č.k. 13Nt/1/2017-42 zo dňa 27.09.2017 návrh odsúdeného na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/109/2014 zamietol. Súd preskúmal návrh na obnovu konania, vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie a to opätovným výsluchom odsúdeného a oboznámil sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/109/2014. V odôvodnení uznesenia sa súd podrobne zaoberal výpoveďou odsúdeného učinenu na verejnom zasadnutí v konaní o povolenie obnovy a so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/109/2014. Odsúdený uviedol, že nemal v čase spáchania skutku pri sebe nôž a že teda skutok nespáchal s nožom - zbraňou a taktiež o skutočnosť, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholu, drog a medikamentov. Ďalej uviedol, že keď mal spáchať lúpež s nožom, bol nafetovaný a na liekoch a alkohole, tak si myslí poškodený, že by ho tam len tak nechal, aby si chodil po slobode, možno by ho aj zabil, lebo keby mal ten nôž, tak by ho len tak nenechal. Keď bol na liekoch a na alkohole, prečo ho nezobrali na odber krvi. Vzhľadom na to, že už bol predtým súdne trestaný, keď sa stal skutok, kde teraz vykonáva trest, vedel čo mu hrozí, do toho času bol už 9 mesiacov vo Vranove a policajti o ňom ani nevedeli, tak prečo by potom toto urobil, keď teraz dostal taký vysoký trest a je teraz v maximálnom stupni stráženia. Na záver uviedol, že ten nôž určite nemal, lebo, keď si dá 10 diazepamov a pollitra vodky, tak si nič nepamätá. Nechce, aby sa do spisu písalo niečo, čo nie je pravda, lebo je potom z toho mimo. Taktiež nechápe ako je možné, že poškodený nebol zranený, pričom tvrdí, že on mal mať nožík. Súd sa zaoberal aj spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/109/2014 najmä zápisnicou o trestnom oznámení poškodeného A. M. zo dňa 24.01.2014, výsluchom odsúdeného zo dňa 10.03.2014 a znaleckým posudkom vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria A. W. Z. W. A. Z. Š. zo dňa 08.05.2014. V ďalšom súd po prijatí záveru, že návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nemožno vyhovieť, v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že keď odsúdený tvrdí, že nemal v čase spáchania skutku pri sebe nôž a ohľadom jeho stavu po požití alkoholu a liekov, či prípadného odberu krvi po spáchaní skutku, nie sú takými skutočnosťami ako predpokladá ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd konštatoval, že všetky skutočnosti, ktorými odsúdený dôvodil, boli podľa názoru súdu predmetom posúdenia a vysporiadali sa s nimi v základnom konaní vedenom následne na súde pod sp. zn. 12T/109/2014 aj orgány činné v trestnom konaní ako aj súd. Opätovne súd poukázal na výpovede odsúdeného v procesnom postavení obvineného, kde sám uvádzal, že skutku sa dopustil s nožom, túto skutočnosť od prvotného oznámenia uvádzal aj poškodený a v neposlednom rade odsúdený aj urobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý skutok bol následne prevzatý aj do rozsudku a z ktorého bol odsúdený uznaný vinným. Podľa názoru súdu práve rozporne s dôkazmi vykonanými v základnom konaní a to najmä vo vzťahu ku skutočnostiam uvedeným odsúdeným pri znaleckom vyšetrení, vyznievali jeho terajšie tvrdenia v konaní o obnove konania, keď skôr uvádzal, že nikomu by neublížil, no v konaní o obnove svoje postavenie a psychické rozpoloženie v čase spáchania skutku staval až do pozície, že by v prípade, žeby mal pri sebe nôž, určite poškodenému ublížil a nenechal by ho odísť. Taktiež rozporne vyznievali jeho tvrdenia o prípadnej závislosti, keď v základnom konaní znalcom prezentoval následky svojho požívania alkoholu ako nemajúce vplyv na jeho pamäťové schopnosti, že nikdy nemal také okno, žeby si nič nepamätal. Taktiež k požívaniu drog v čase vyšetrenia v roku 2014 znalcom uviedol, že tieto užíval naposledy v roku 2006, no odvtedy ich neužíva.

Súd ďalej uviedol, že všetkými skutočnosťami tvrdenými odsúdeným o požívaní alkoholu či iných návykových látok sa znalci pri podaní znaleckého posudku zaoberali a v závere znaleckého posudku vo forme odpovedí na položené otázky aj odpovedali a to aj po osobnom vyšetrení odsúdeného, pričom závery znaleckého posudku jednoznačne vyvracajú aj odsúdeným tvrdený záver, že sa v danej veci malo jednať o trestný čin opilstva. Súd odmietol vykonať navrhované znalecké vyšetrenie znalcom z odboru toxikológie, keďže toto už bolo vykonané a o záveroch znaleckého posudku nemal súd žiadne pochybnosti a tieto neboli zo strany odsúdeného vznesené ani v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom po podaní obžaloby.

Z odôvodnenia rozhodnutia tiež vyplýva, že čo sa týka skutočnosti prezentovanej odsúdeným, že poškodený neutrpel zranenia, napriek tomu, že mal nôž, súd poukázal na to, že pre naplnenie znakov skutkovej podstaty zločinu lúpeže, z ktorého bol uznaný vinným, sa nevyžaduje spôsobenie zranenia, poškodený už pri podávaní trestného oznámenia uviedol, že žiadne zranenia mu neboli spôsobené, rovnako za bezpredmetné považoval súd tvrdenia odsúdeného, že mobilný telefón nemal a ani ho nevedel používať, žiadna z týchto skutočností taktiež nespĺňa podmienky skutočnosti podľa § 394 Trestného poriadku a nemal vplyv na posúdenie viny odsúdeného a samotného spáchania skutku ani pre ukladanie trestu v danej veci.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3Tos/1/2018 -49 zo dňa 24.01.2018 sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu sp. zn. 13Nt/1/2017 zamietol. V odôvodnení mimo iného uviedol, že prvostupňový súd správne poukázal na ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku. V ďalšom konštatoval, že síce odsúdený uviedol novú skutočnosť, ktorá v prípravnom konaní, resp. v pôvodnom konaní pred okresným súdom nebola známa, avšak táto skutočnosť nie je spôsobilá privodiť iné rozhodnutie v otázke viny, ani trestu, keďže táto spočíva len v tom, že odsúdený zmenil výpoveď oproti prechádzajúcemu konaniu v tom, že okrem alkoholu mal požiť aj lieky a nemal mať pri sebe nôž. Toto však v kontexte s jeho predchádzajúcou výpoveďou ako aj so závermi znalcov, psychiatrov a výpovede poškodeného považoval aj krajský súd za nedôveryhodnú zmenu výpovede odsúdeného, ktorá nie je spôsobilá priniesť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Navyše sa okolnosťami príčetnosti a v akom stave bol odsúdený v čase spáchania skutku nachádzal, znalci v základnom konaní zaoberali. Odsúdený si okolnosti spáchania skutku pamätal a k nim pomerne podrobne v prípravnom konaní vypovedal, táto jeho výpoveď bola v súlade s výpoveďou samotného poškodeného, svedka A. M..

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

O návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí (§ 402 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 402 ods. 2 Trestného poriadku odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že návrh na povolenie obnovy konania v tejto veci uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy. Odsúdený opätovne tvrdí, že nemal pri sebe žiaden nôž a ani inú zbraň, nedošlo ku žiadnemu napadnutiu a nespôsobil poškodenému ujmu na zdraví alebo majetku. Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že pre naplnenie znakov skutkovej podstaty zločinu lúpeže, z ktorého bol uznaný vinným, sa nevyžaduje spôsobenie zranenia, rovnako za bezpredmetné považoval súd tvrdenia odsúdeného, že mobilný telefón nemal a ani ho nevedel používať. Čo sa týka skutočnosti prezentovanej

odsúdeným v jeho návrhu na povolenie obnovy konania týkajúcej sa podpísania papiera, ktorý mal byť predložený vyšetrovateľom a na základe ktorého mal byť odsúdený prepustený opätovne súd odkazuje na výpovede odsúdeného v procesnom postavení obvineného, kde sám uvádzal, že skutku sa dopustil s nožom, túto skutočnosť od prvotného oznámenia uvádzal aj poškodený a v neposlednom rade odsúdený aj urobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý skutok bol následne prevzatý aj do rozsudku a z ktorého bol odsúdený uznaný vinným. Žiadna z týchto skutočností nespĺňa podmienky skutočnosti podľa § 394 Trestného poriadku.

Uvedené skutočnosti sú skutočnosti a dôkazy, ktoré boli skôr právoplatne zamietnuté a návrh v tejto veci je len opakovaním návrhu vo veci sp. zn. 13Nt/1/2017, preto súd postupom podľa § 402 ods. 2 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/109/2014 zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Vranov nad Topľou. Sťažnosť má odkladný účinok.